

6) Udkastets § 5 (see Anhang Sp. 76) vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

7) Udkastets § 6 (see Anhang Sp. 76) vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

8) Udkastets § 7 (see Anhang Sp. 76—77) vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Man gif derpaa over til det 3de og sidste Ufsnit, omfattende § 8 til Enden, tilligemed de til §§ 9 og 17 stillede Endringsforslag.

Ordføreren: Forsamlingen vil have seet, at Udvalget under denne Række af Paragraffer kun har troet at burde foreslaae en høist uvæsentlig lille Forandring, fordi Fastholdelsen af en Bestemmelse, som stod i Udkastet, muligens kunde lede til factiske Urimeligheder. Naar det nemlig hedder i Slutningen af § 9: „Inden 10 Aars Forløb skal det afgjøres ved Lov, om Silkeborg Commune bør gaae over til en almindelig Kjøbstad og denne ganske løses fra Forbindelsen med Amtsgommunen“, saa er det jo en Selsfølge, at en saadan Forandring kun kan stee ved Lov; men, forsaavidt det skulde ansees nødvendigt at beholde dette Udtryk i Udkastet, vil der dertil kunne findes en anden meget passende Plads. Forsaavidt det derimod er bestemt, at Spørgsmaalet skal finde sin Afgjørelse inden 10 Aar, forekommer det os indlysende, at det maatte kunne afgjøres ligesaavel senere som tidligere, eller med andre Ord, at et Lovudkast derom først da bør indbringes, naar man vil andrage paa, at Silkeborg skal blive til Kjøbstad; thi i Tilfælde af, at man om 10 Aar var enig om, ikke at ville foretage Forandringer, kunde det blive nødvendigt at indbringe et Lovudkast om, at den fremdeles skulde vedblive ikke at være Kjøbstad. Det kan naturligtvis ikke være Meningen; men man har forudsat, at Spørgsmaalet længe inden denne Tid vilde blive factisk afgjort, og jeg skal ikke nægte, at det er en ikke ringe Bestyrkelse derpaa, at jeg i dette Dieblisk har modtaget et Andragende med 77 Underkrifter fra Indbyggere i Silkeborg, hvori de paa det Indstændigste andrage paa, at

denne Commune allerede nu maatte blive Kjøbstad, idet de væsentligst støtte sig paa den Betragtning, at de for Diebliffet ikke kunne vente at faae Prioritetslaan i deres Eiendomme, da hverken Kjøbstad eller Land vil vedkjende sig en saadan Rabo, hvilket for en By, der for ikke længe siden er opstaaet og vel for en Deel maa leve paa Credit, jo rigtignok er en meget mislig Omstændighed. Jeg troer ogsaa, at Spørgsmaalet vil blive afgjort forinden; men ialtsald vil det staae aabent baade for Regjeringen og for ethvert af Rigsdagens Medlemmer at indbringe et Lovforslag, naar det maatte ansees nødvendigt. Men den nævnte lille Bestemmelse, at dette Spørgsmaals Afgjørelse kun kan stee ved Lov, — thi der mangler vistnok udtrykkelig Lovhjemmel derfor, skjøndt det ikke kan ansees for tvivlsomt, — kan finde en meget passende Plads i den sidste Paragraph, hvori det er bestemt, at dette Regulativ skal underkastes en Revision, naar en ny Communallov for Kjøbstæderne er givet, og senest naar 10 Aar ere forløbne fra dets Udgivelse; men jeg holder mig overbevist om, at det ikke vil være saa længe, inden en saadan Communallov vil fremkomme. Derimod foreslaaer Udvalget, at der for det Tilfælde, at Silkeborg skulde gaae over til at blive Kjøbstad, tilføies: „hvilket kun kan stee ved Lov“, og dermed vil altsaa, forekommer det os, det være syldestgjort, som den omhandlede Passus i § 9 gaaer ud paa.

Forøvrigt har Udvalget ikke fundet Noget ved Udkastet at erindre, og, da intet Endringsforslag er fremkommet, antager jeg, at Forsamlingen vil være enig med Regjeringen.

Indenrigsministeren: Regjeringen kan ikke have Noget imod, at den betegnede Passus udgaaer, og at der i Stedet for samme tilføies i § 17, at Handelspladsen Silkeborgs Dvergang til Kjøbstad afgjøres ved Lov, da det netop er det, man har villet udtrykke ved det Tillæg, der er fæstet til § 9. Jeg skal endnu blot henlede Opmærksomheden paa, at dette Regulativ er affattet for 3—4 Aar siden, og at man ikke dengang forudsaae en saa betydelig Udvikling af Pladsen, som allerede har fundet Sted, og hvorved den allerede for Diebliffet er bleven betydeligere end flere af de